Rok XXII. Nr. 3.

# DZIENNIK URZĘDOWY

## c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi.

Redagowany w c. k. Radzie szkolnej krajowej.

Wydany dnia 31. marca 1918.

L 56/pr.

### Okólnik

**c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyi wszystkich państwowych i prywatnych szkół średnich, liceów, seminaryów nauczycielskich, szkół i akademii handlowych oraz szkół przemysłowych, w sprawie powstrzymywania młodzieży szkolnej od demonstracyi i strejków.**

Minęły pierwsze wstrząsające wrażenia nieszczęsnych wypadków lwowskich. Można dzisiaj spokojniej rozpatrywać przyczyny, szukać istotnych źródeł nieszczęścia, zastanawiać się nad tem, co czynić wypada, by uniknąć powtórzenia się tak bolesnych zdarzeń. Do Was, Panowie Kierownicy i do Gron nauczycielskich, a przez Was do wszystkich rodziców i szczerych przyjaciół młodzieży zwraca się Rada szkolna krajowa.

Wypadki dziejowe, które obecnie wstrząsają nami wszystkimi, nie mogą pozostać bez silnego wpływu na wrażliwe serca młodociane. I szkoła nie jest klauzurą, oddzielającą młodzież od życia—młodzież nie może nie odczuwać tego, co starszych porywa i ponosi — owszem także z nauki szkolnej i z poznawania nie tylko tego co było, ale i co jest, niech młodzież wynosi impulsy do spełniania przyszłych obywatelskich obowiązków, do przyszłej służby w społeczeństwie i Ojczyźnie.

A jednak, jak długo uczęszcza do szkół, stanowczo strzedz jej należy, chronić ją i wstrzymywać od udziału w walkach i agitacyach. Jak wśród boju zakłady Czerwonego Krzyża powinny pozostawać placówka-

mi, na które żaden pocisk nie pada, tak szkoła ma zostać tą oazą, w której rozwijaćby się mogła młodzież w poznawaniu prawdy, piękna i dobra, w którejby nie rozpraszała i nie trwoniła, ale gromadziła i skupiała na przyszłość zapasy sił oparte na wiedzy, na woli i charakterze, na panowaniu nad sobą samym i poczuciu karności, tego niezawodzącego kitu społecznego.

Jeżeli kształcenie młodzieży w szkole na chrześcijańskich i narodowych podstawach spełnia cele, które nam przyświecać winny, to przeciwnie, wciąganie młodzieży szkolnej do walk dnia uszczupla dorobek pracy wychowawczej, a nie przyniesie pożytku dobru powszechnemu. Wśród chaosu burz i mgławicy obecnych walk dziejowych nie łatwo znajdują i poznają właściwe drogi nawet umysły najrozumniejsze i na-doświadczeńsze. Czyż nie byłoby więc rzeczą błędną, gdyby na wybór dróg wpływać miała niedojrzała, niedorosła młodzież szkolna, gdyby ster nawy społecznej zależał w większej lub mniejszej mierze od tego, co pod wpływem chwili poruszy masy młodzieży szkolnej?

A ileż nieobliczalnych niebezpieczeństw kryje w sobie udział tej młodzieży w demonstracyach ulicznych, wychodzących poza sferę nadzoru szkolnego. Młodzież szkolna skłonna do zabaw i figlów dziecinnych, nie umiejąca dla wieku i braku doświadczenia utrzymać właściwej miary i powagi, ulegająca łatwo tym, co, nierozumiejąc doniosłości chwili, w ekscesach, niszczeniu rzeczy, w wyrządzaniu szkód i innych nadużyciach znajdują upust swej energii i niezadowolenia, może łatwo wytworzyć sytuacyę, której następstwa przewidzieć się nie dadzą, a mogą być bolesne i straszne. Strzeżmy zatem młodzieży szkolnej przed udziałem w takich demonstracyach ulicznych!

Zwalczać też należy tak zwane manifestacyjne strejki szkolne. Strejk nie producentów, ale konsumentów, wyrządzanie sobie samemu w następstwach zgubnych szkód, by wzbudzić w otoczeniu uczucie grozy, a w następstwie litość, jest odruchem skrajnej rozpaczy, który począł się na gruncie wschodniego, niczem niehamowanego ucisku. Czyż jednak środek ten nadaje się do prostych manifestacyi? Czy go może stosować konsument, któremu podajemy życzliwą ręką zdrowy pokarm? Czy strejk młodzieży w naszej dzisiejszej szkole nie jest objawem rozstroju i czy nie kryje w sobie zarodków dezorganizacyi tego, co nam tak drogie?

Młodzieży szkolnej należy to w sposób przystępny tłumaczyć, chronić ją przed chorobliwemi pod względem społecznym skrzywieniami myśli, a przeciwstawiać karność szkolną jako objaw siły narodowej, zdrowia społecznego i zadatku lepszej przyszłości.

Rada szkolna krajowa w ciężkich i przełomowych chwilach obecnych dzieli się swemi troskami z Wami, Panowie Kierownicy i Wychowawcy młodzieży i wzywa Was do spełniania zadań z tych rozważań wynikających: Trzeba nam rozumnej akcyi zapobiegawczej. Waszemu rozumowi, poczuciu ojcowskiemu i obywatelskiemu pozostawia się wybór sposobu postępowania, zależny od wypadków dnia i tak różnorodnych stosunków naszego kraju. Niech Panowie Kierownicy zakładów szkolnych przywołają do współdziałania nauczycieli, rodziców i opiekunów domowych, niech szkoła i dom zgodnie i wspólnie siły swe w tej trudnej chwili wytężą w miłości ku młodzieży i poczuciu zadań społecznych.

Jak wielki wpływ ma niejednokrotnie na młodzież ukochany nauczyciel, gdy zbliża się myślą i sercem do swych uczniów, gdy omawia z nimi także wypadki bieżące, budząc zaufanie i przywiązanie! Nawet gdy niezłomnie trwa na straży ładu i karności, młodzież podda się przewodnikowi z wdzięcznością, rozumiejąc, że ojciec dobry nie tylko pieszczotami ale i rygorem wychowywać musi.

Współdziałanie wychowawcze z rodzicami jest w dzisiejszych czasach donioślejsze niż kiedykolwiek przedtem. Nawiązać przeto należy do przyjętych już i wypróbowanych sposobów, a zwłaszcza do organizowania związków rodzicielskich lub zwoływania ojców, matek i opiekunów na szkolne wiece. Szczególnie doniosłe zadania przypadają dzisiaj dyrektorom i nauczycielom wobec młodzieży najbiedniejszej, pozbawionej opieki domowej, domu rodzicielskiego, a często nawet najniezbędniejszych warunków pracy umysłowej w domu, jak światła, opału, spokoju, życzliwej atmosfery. Tym opuszczonym, nieraz zgłodniałym, należałoby w murach szkolnych, w godzinach poza szkolnych ułatwiać pracę umysłową, dostarczyć przy pomocy komitetów rodzicielskich lub humanitarnych choćby najskromniejszego posiłku i umożliwić godziwą rozrywkę.

Wielkie i trudne te zadania, do których podjęcia w tej osobliwej chwili Rada szkolna krajowa wzywa, wymagają od Was poświęcenia tem większego, im trudniejsze są warunki, w których w dzisiejszej dobie pozostajecie. Niech jednak usprawiedliwi i wzmocni ten apel Rady szkolnej krajowej myśl o najszczytniejszych zadaniach naszego zawodu i świadomość, że nam oddano rząd młodych dusz a z nim przyszłość narodów i Ojczyzny.

Z. c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej dnia 9. lutego 1918.

C. k. Wiceprezydent

***Zoll.***

---

L. 44/pr.

# O k ó l n i k

**c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyi wszystkich szkół średnich państwowych i prywatnych z prawem publiczności, c. k. seminaryów nauczycielskich męskich i żeńskich oraz akademii handlowych, w sprawie wykonania przepisów nauczycielskiej pragmatyki służbowej, tyczących się mianowania suplentów i asystentów (rzeczywistymi) nauczycielami, wliczenia dalszych lat służby do dodatków pięcioletnich, oraz w sprawie awansu czasowego.**

Na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 26. stycznia 1918 l. 35.358/17 wydanego celem wykonania tych postanowień ustawy z dnia 28. lipca 1917 Dz. u. p. Nr. 319 o stosunku służbowym nauczycieli państwowych szkół średnich i niższych (nauczycielska pragmatyka służbowa), które się odnoszą do mianowania suplentów i asystentów (rzeczywistymi) nauczycielami (§ 62), do wliczania dotąd niepoliczalnych lat służby do dodatków pięcioletnich (§ 8, 80 i 53), oraz do awansu czasowego stałych (rzeczywistych) nauczycieli (§ 57 i następne) c. k. Rada szkolna krajowa zarządza co następuje:

I. Po myśli § 62. suplenci i asystenci zatrudnieni w państwowych zakładach naukowych podległych Ministerstwu Wyznań i Oświaty, mają być zamianowani pod podanymi tam warunkami na podstawie własnego zgłoszenia (rzeczywistymi) nauczycielami w najniższej randze, ustanowionej dla danej kategoryi nauczycieli, na posadzie, która im będzie wyznaczona, a to z dniem następującym po upływie okresu lat ośmiu, względnie czterech, uprawniającego do awansu, najwcześniej jednak od czasu wejścia w życie pragmatyki służbowej, a więc z prawomocnością od 1. sierpnia 1917.

Ustawowymi warunkami tego awansu są:

a) aby suplent (asystent) przez przeciąg czasu dający uprawnienie do awansu czasowego uczynił zadość ustanowionym w § 50. warunkom do uzyskania podwyższenia remuneracyi i aby,

b) zajęty był jako suplent lub asystent w obowiązkowym wymiarze godzin nauki nauczyciela rzeczywistego

c) w zakładach państwowych lub prywatnych z prawem publiczności w obrębie tej samej gałęzi służbowej

d) co najmniej z „dobrą“ kwalifikacyą.

Ad a). Nominacyę (rzeczywistymi) nauczycielami mogą przeto uzyskać tylko tacy suplenci i asystenci, którzy pobierają roczną remuneracyę po myśli § 49. a), — d) i należne im stosownie do policzalnego czasu ich służby po myśli § 50. podwyżki remuneracyi. W tym względzie odsyła się do reskryptu c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 5. listopada 1917 l. 27.100 intymowanego tutejszym okólnikiem z dnia 5. grudnia 1917 l. 332/pr.

Ad b). Co do obowiązkowego wymiaru godzin nauki (rzeczywistego) nauczyciela obowiązują dotychczasowe przepisy, a więc w szczególności dla szkół średnich reskrypt ministeryalny z dnia 10. lipca 1917 l 452/15.

Czas w którym nauczyciel nie miał pełnego wymiaru godzin nauki (rzeczywistego) nauczyciela, ma być po myśli ustępu 3 § 62. wliczony do czasu uprawniającego do awansu w podanej tam proporcyi. Z czasu służby spędzonego przed uzyskaniem przepisanej kwalifikacyi nauczycielskiej należy i w tym przypadku liczyć (po myśli ostatniego ustępu § 8.) tylko połowę, a więc także połowę czasu, przez który nauczyciel zatrudniony był w mniejszym od przepisanego obowiązkowego wymiaru godzin, obliczonego za pomocą proporcyonalnego rachunku. Po myśli przedostatniego ustępu § 80. także czas, przez który nauczyciel pobierał zasiłek na utrzymanie, ma być wliczony w połowie rzeczywistego trwania (a więc najwyżej jeden rok). Nie jest wymaganem, aby służba policzalna do awansu była nieprzerwana, o ile przerwa nie powstała niewątpliwie z winy samego suplenta lub asystenta.

Ad c). Do awansu liczy się jedynie czas, w którym interesowany zatrudniony był w zakładach państwowych lub prywatnych z prawem publiczności w obrębie tej samej gałęzi służby, a więc po myśli ostatniego ustępu § 39 w takich zakładach naukowych podlegających także innym Ministerstwom, w których do uzyskania posady (rzeczywistego) stałego nauczyciela pewnej grupy przedmiotów, przeto i do ustanowienia suplentem lub asystentem, przepisane są na ogół jednakowe warunki. Głównym takim warunkiem jest przepisana kwalifikacya nauczycielska tak, że o ile nie ustanowiono nadto dla poszczególnych zakładów naukowych specyalnych warunków przyjęcia do służby, do awansu ma być liczony czas zatrudnienia w różnorodnych i różnym Ministerstwom podlegających zakładach państwowych lub prywatnych z prawem publiczności, jeżeli do uzyskania w nich posady (rzeczywistego) nauczyciela, a więc także i suplenta (asystenta) danej grupy przedmiotów, przepisana jest ta sama kwalifikacya nauczycielska. Tak na przykład suplentowi, mającemu kwalifikacyę do nauczania historyi i geografii w szkołach

średnich jako przedmiotu głównego, liczy się do awansu nietylko zatrudnienie w szkołach średnich, lecz także w seminaryach nauczycielskich, w wyższych szkołach handlowych (akademiach handlowych), w państwowych szkołach przemysłowych lub w innych średnich zakładach naukowych, w których warunkiem przyjęcia do służby jest taka kwalifikacya nauczycielska, jaką posiada. Natomiast nie wlicza się do awansu czasu, przez który ewentualnie ów suplent był poprzednio zajęty jako zastępca nauczyciela gimnastyki na podstawie kwalifikacyi na nauczyciela gimnastyki w szkołach średnich, albo przez który miał takie zajęcie nauczycielskie, dla którego warunkiem przyjęcia do służby jest inna kwalifikacya nauczycielska, której nie posiada.

Ad d). Od warunku wykazania „dobrej“ kwalifikacyi po myśli postanowień pragmatyki zwalnia się wyjątkowo tych suplentów i asystentów, którzy ukończyli czas służby dający prawo do awansu już przed wejściem w życie nauczycielskiej pragmatyki służbowej, lub którzy go ukończą przed dokonaniem unormowanego w § § 14—21. postępowania kwalifikacyjnego, o ile według kwalifikacyi stwierdzonej dotychczasowym sposobem, według opinii właściwego organu nadzorczego i uznania krajowej władzy szkolnej jest niewątpliwem, że poprzednia służba w ciągu całego okresu, dającego prawo do awansu, była wciąż zadowalająca; ustalenie kwalifikacyi za ubiegły czas służby ma dokonywać się z należną ścisłością. Jeżeli warunek zadowalającej służby nie będzie napewno stwierdzony, natenczas sprawę nominacyi (rzeczywistym) nauczycielem odroczy się aż do najbliższej kwalifikacyi, dokonanej po myśli postanowień nauczycielskiej pragmatyki służbowej.

Również prowizoryczni nauczyciele mają prawo do mianowania (rzeczywistymi) nauczycielami, jeżeli stosownie do wyżej przytoczonych warunków łącznie z poprzednią służbą suplenta (asystenta) wysłużyli czas uprawniający do awansu.

Mianowanie (rzeczywistymi) nauczycielami ma dokonywać się wskutek zgłoszenia. Rada szkolna krajowa wzywa przeto uprawnionych, aby za pośrednictwem dyrekcyi państwowego zakładu, do którego przynależą, przedłożyli potrzebne dowody swojej dotychczasowej służby nauczycielskiej. Dla uproszczenia należy celem zbadania, czy petent wysłużył czas policzalny do awansu, posługiwać się przepisanymi formularzami, które wypełnić ma dyrekcya sama dokładnie na podstawie przedłożnych przez petenta dokumentów oraz dat urzędowych, a po potwierdzeniu że są prawdziwe i kompletne przedłożyć następnie c. k. Radzie szkolnej krajowej, dołączając wszystkie dokumenty petenta. Przy wyznaczaniu stano-

wiska służbowego, które ma być dokonane bez względu na opróżnione w danej chwili systemizowane posady nauczycielskie, ma Rada szkolna krajowa z reguły mieć na uwadze przydzielenie do służby w takim państwowym zakładzie naukowym, w którym bez tego musiałoby się ustanowić suplenta (asystenta) z pełną liczbą godzin obowiązkowych, mającego tą samą kwalifikacyę nauczycielską.

C. k. Ministerstwo zauważyło przytem, że nauczycielom rzeczywistym, zamianowanym po myśli § 62. w najniższej klasie rangi, ustanowionej dla danej kategoryi nauczycieli, służy oczywiście prawo do systemizowanych poborów, z uwzględnieniem czasu służby policzalnego do dodatków pięcioletnich, spędzonego bądź w charakterze suplenta (asystenta), bądź także w charakterze prowizorycznego nauczyciela (§ 8. ustawy z dnia 19. września 1898 Dz. u. p. Nr. 173 ), a to pod tymi samymi ustawowymi warunkami, co i (rzeczywistym) nauczycielom zamianowanym na opróżnione posady nauczycielskie.

Tym nauczycielom (rzeczywistym) zamianowanym po myśli § 62., którzy pełnią służbę wojskową, należy się aż do chwili powrotu na posadę nauczycielską dodatek aktywalny najniższej klasy; jeżeli służą w wojsku jako gażyści wymierzy się im na nowo pobory cywilne.

Jeżeli wyznaczenie stanowiska służbowego połączone będzie z przeniesieniem nauczyciela do innej miejscowości, natenczas może żądać normalnych kosztów podróży i dyet (§ 63 ustęp 2.), o ile prawo to jest w obowiązujących przepisach uzasadnione.

II. W dotychczasowych postanowieniach ustawy o podwyższeniu płacy (dodatki pięcioletnie) nauczycieli państwowych, wprowadza § 53. (ustęp pierwszy) naucz. pragm. służb. następujące zmiany, wskutek których dodatki pięcioletnie przypadają w terminie wcześniejszym:

1) Po myśli ostatniego ustępu § 8. służba w charakterze suplenta albo asystenta przed uzyskaniem pełnej kwalifikacyi nauczycielskiej zrównana jest z połową służby suplenta (asystenta), posiadającego pełną kwalifikacyę nauczycielską. Wskutek tego taki dotąd niepoliczalny czas służby liczy się do przyznania dodatków pięcioletnich pod każdym względem, jednakże zawsze tylko w połowie tak, jak dotąd liczyła się tylko służba z kwalifikacyą nauczycielską, a zatem jedynie w obrębie maksymalnej liczby lat ośmiu, a jeżeli nauczyciel w czasie służby nie uczył w przepisanym obowiązkowym wymiarze godzin, lub uczył w zakładzie naukowym innej kategoryi (§ 9. ust. 2. ustawy z 24. lutego 1907 Dz. u. p Nr. 55), natenczas liczy się go tylko w tym stosunku, w jakim byłby policzalny także w razie poprzedniego uzyskania kwalifikacyi nauczycielskiej.

2.) Pod tym ostatnim względem drugi i trzeci ustęp § 11. ustawy z 24. lutego 1907 Dz. u. p. Nr. 55 doznaje na podstawie ostatniego ustępu § 53. szerszego zastosowania na korzyść stałych nauczycieli gimnastyki w państwowych szkołach średnich i seminaryach nauczycielskich, gdyż ustęp 2. § 9. wyżej przytoczonej ustawy także do nich obecnie się stosuje.

3.) Po myśli przedostatniego ustępu § 53. nauczycielom religii ma się obecnie liczyć do uzyskania dodatków pięcioletnich także czas służby w szkołach ludowych pospolitych i wydziałowych po uzyskaniu kwalifikacyi nauczycielskiej dla szkół średnich w wymiarze co najwyżej lat ośmiu (§ 9. ustęp 1. przytoczonej ustawy). Warunek do tego stanowi, aby nauczyciel religii był zatrudniony w szkole ludowej pospolitej lub wydziałowej w wymiarze godzin obowiązującym dla systemizowanego nauczyciela religii; jeżeli ilość godzin, przez niego udzielanych, nie sięga wymiaru przepisanego dla takiego nauczyciela religii, natenczas czas służby liczyć się ma jedynie w stosunku faktycznego zatrudnienia (tj. ilości godzin nauki w tygodniu) do wymiaru godzin obowiązkowych.

4.) Po myśli ustępu 2. § 80. czas, przez jaki stały suplent (asystent) pobierał zasiłek na utrzymanie, zrównany jest do połowy ze służbą suplenta (asystenta); ma być więc podobnie jak ta służba liczony do uzyskania dodatków pięcioletnich (a zatem co najwyżej jeden rok).

Nauczycieli, których się tyczy ustęp II. tego okólnika, wzywa przeto Rada szkolna krajowa, aby o policzenie dalszych lat służby do dodatków pięcioletnich stosownie do tych nowych postanowień. wnieśli podania za pośrednictwem dyrekcyi zakładu państwowego, do którego przynależą, dołączając potrzebne dokumenty. Przytem zaleca się posługiwać także przepisanymi formularzami, które dyrekcya dokładnie wypełni na podstawie przedłożonych przez petentów dokumentów, a następnie potwierdziwszy ich prawdziwość i dokładność przedłoży c. k. Radzie szkolnej krajowej wraz z udokumentowanem podaniem. Zwraca się uwagę, że policzenie czasu służby po myśli § 8. (ustęp ostatni), § 53. (ustęp przedostatni) i § 80. (ustęp drugi) nie może łącznie nigdy przekroczyć ustanowionego najwyższego wymiaru lat ośmiu, a to nawet w tym przypadku, gdyby obowiązkowe policzenie czasu służby według dotychczas obowiązujących ustaw zeszło się z policzeniem według nowych postanowień nauczycielskiej pragmatyki służbowej. Wynikające z policzenia czasu służby podwyższenie poborów tytułem dodatków pięcioletnich, będzie oczywiście płatne dopiero za czas od 1. sierpnia 1917, co nie przesądza jednak o terminie zapadłości następnego dodatku pięcioletniego.

III. Przewidziany w § 57. i następnych awans czasowy daje nauczycielom państwowym, podlegającym c. k. Ministerstwu Wyznań i Oświaty, ze względu na obowiązujący dla nich system płac, jedynie prawo do wyższego dodatku aktywalnego, odpowiadającego danej klasie rang.

Co do przyznania wyższych klas rangi (§ 56.) nauczycielom podlegającym c. k. Ministerstwu Wyznań i Oświaty, do których stosują się postanowienia nauczycielskiej pragmatyki służbowej, będą władze szkolne postępowały jak dotychczas stosownie do obowiązujących ustawowych przepisów.

Nauczyciele rzeczywiści, którzy po wysłużeniu czasu będącego po myśli § 58. ustawy warunkiem awansu czasowego, będą ubiegać się o przyznanie dodatku aktywalnego wyższej klasy rang, mają (§ 61) wnieść należycie udokumentowane podanie za pośrednictwem dyrekcyi państwowego zakładu, do którego przynależą. Dyrekcya przedłoży je c. k. Radzie szkolnej krajowej wraz ze sprawozdaniem, w którem po dokładnem rozpatrzeniu sprawy należy wykazać:

1). pierwsze zamianowanie nauczycielem rzeczywistym w . . . . klasie rang;

2). dzień rozpoczęcia służby z poborami . . . . . klasy rang;

3). kwalifikacya, ewentualnie powody wykluczające lub odraczające osiągnięcie podwyższonego stopnia płacy.

Wynikający z awansu czasowego wyższy dodatek aktywalny należy się nauczycielowi dopiero wtedy, jeżeli wysłużył rzeczywiście podaną w § 58. liczbę lat jako rzeczywisty nauczyciel poprzedniej klasy rang z dodatkiem aktywalnym odpowiadającym tej klasie rangi (§ 60. ustęp 2); przytem nie uwzględnia się służby spędzonej w charakterze nauczyciela prowizorycznego oraz w charakterze suplenta (asystenta), choćby służba ta liczyła się w celu przyznania podwyższenia płacy (dodatków pięcioletnich).

O ile zajdą ustawowe warunki, Rada szkolna krajowa będzie na razie przyznawać dodatek aktywalny, odpowiadający wyższej klasie rangi, wszystkim stałym (rzeczywistym) nauczycielom, mającym do niego uprawnienie, których awansu czasowego nie ma powodu odroczyć po myśli § 59. aż do najbliższej kwalifikacyi, ponieważ przewidziane w § 57. ewentualne wykluczenie nauczyciela od awansu w ogóle lub od osiągnięcia ustawowego podwyższenia płacy, a wskutek tego i od awansu czasowego, może nastąpić dopiero po wprowadzeniu w życie zawartych

w pragmatyce służbowej przepisów o postępowaniu kwalifikacyjnem i dyscyplinarnem. co później ma nastąpić.

Awans czasowy, o którym będzie Rada szkolna krajowa wydawać po myśli § 61. dekrety, będzie dokonany z ważnością wstecz od dnia następującego bezpośrednio po upływie odnośnego terminu, a najwcześniej z ważnością od 1. sierpnia 1917; wyższy dodatek aktywalny przyznawać się będzie po myśli ustępu 3. § 51. zawsze od pierwszego dnia następnego miesiąca.

W końcu poleca się dyrekcyom, aby podania interesowanych, wnoszone w sprawach objętych niniejszym reskryptem, przedkładały co do każdej sprawy i każdej osoby osobną relacyą.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 11. marca 1918.

C. k. Wiceprezydent.
***Zoll.***

---

L. 190 V.

# O k ó l n i k

**c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyi wszystkich państwowych przemysłowych zakładów naukowych, w sprawie osiągnięcia przez nauczycieli stałych ustawowego podwyższenia płacy (awansu czasowego).**

Po myśli reskryptu c. k. Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20. stycznia 1918 L. 91510-XXI b) z roku 1917 w sprawie wykonania ustawy z dnia 28. lipca 1917 Dz. u. p. Nr. 319 o stosunku służbowym nauczycieli państwowych szkół średnich i niższych (nauczycielska pragmatyka służbowa). a mianowicie § 57. i następnych tej ustawy. tyczących się awansu czasowego nauczycieli stałych w państwowych przemysłowych zakładach naukowych. Rada szkolna krajowa oznajmia co następuje:

Przez posunięcie czasowe. o którem mowa w przytoczonych powyżej ustępach ustawy. należy u nauczycieli państwowych przemysłowych zakładów naukowych, według obowiązującego systemu płac (wyjąwszy posunięcie czasowe z VIII. do VII. klasy rangi) rozumieć nietylko prawo

poboru dodatku aktywalnego, połączonego z bezpośrednio wyższą klasą rangi, lecz w danym razie także prawo poboru płac wraz z dodatkami pięcioletnimi tej klasy rang.

Obok tego istnieje możność posuwania nauczycieli, do których stosują się przepisy nauczycielskiej pragmatyki służbowej, na wyższy stopień służbowy (przyznawania im wyższych rang), według ustawowych przepisów (§ 56).

Nauczyciele stali, którzy po odbyciu czasu służby ustanowionego w § 58. ustawy do czasowego awansu, uzyskali prawo do poboru płacy wyższej klasy rang, mają swe należycie udokumentowane zgłoszenia wnosić za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy służbowej, ustanowionej rozporządzeniami ministeryalnemi z dnia 3. września 1917. Dz. u. p. Nr. 399, a więc nauczyciele, podlegający dyrekcyi (kierownictwu) zakładu za pośrednictwem tej dyrekcyi (kierownictwa)

Wynikające z awansu czasowego posunięcie na wyższy stopień płacy należy się nauczycielowi stałemu dopiero wtedy, jeżeli w obrębie tej samej gałęzi służbowej i na swym dotychczasowym stopniu służbowym spędzi bez przerwy i rzeczywiście ustanowioną w § 58. ilość lat z poborami swej dotychczasowej klasy rang (§ 57. i § 60. ustęp 2.); czasu służby spędzonego w charakterze nauczyciela prowizorycznego, oraz czasu służby wliczonego w celu przyznania wyższych poborów (dodatków pięcioletnich, dodatków trzyletnich) nie uwzględnia się.

Wnoszone przez nauczycieli zgłoszenia ma bezpośrednio przełożona władza służbowa (Dyrekcya) przedkładać Radzie szkolnej krajowej wraz ze sprawozdaniem, w którem po dokładnem rozpatrzeniu sprawy należy wykazać:

1) pierwsze zamianowanie nauczycielem stałym w . . . . klasie rang:

2) dzień rozpoczęcia czasu służby z poborami . . . . klasy rang:

3) ewentualne powody wykluczające lub odraczające osiągnięcie podwyższonego stopnia płacy po myśli § § 57. ustęp ostatni, 59. 60. ustęp ostatni, 102. 103. (104) nauczycielskiej pragmatyki służbowej:

4) ewentualnie odbyty i dokładnie oznaczony czas służby, niepoliczalny po myśli § 34. ustęp 2. i 3. § 46. ustęp 1 i 2, § 54. ustęp 2. (inna gałąź służbowa według § 39. ustęp 2). § 57. ustęp 1, § 60. ustęp 1, § 79. ustęp ostatni, § 84, § 102. ustęp 2. i 3 (porównaj także § 145 ustęp 2) i § 158.

Awans czasowy będzie przeprowadzony z mocą działającą wstecz od dnia, który następuje bezpośrednio po upływie czasu uprawniającego do

awansu czasowego (termin awansu czasowego § 61), najwcześniej jednak z mocą od 1. sierpnia 1917; wyższe pobory będą przyznawane po myśli § 51. ustęp 3, od pierwszego dnia danego miesiąca.

Z. c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej dnia 13. lutego 1918.

C. k. Wiceprezydent
***Zoll***

---

L. 37488/917.

# O k ó l n i k

**C. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich c. k. Rad szkolnych okręgowych i Zarządów szkół ludowych w sprawie pobierania płac zapomocą przekazów pocztowych.**

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów we Lwowie pismem z dnia 20. czerwca 1917 l. 38824/V oznajmiła, że według reskryptu c. k. Ministerstwa handlu z dnia 22. sierpnia 1893 l. 42002 książeczki i kwity na pobory służbowe, wysyłane przez zarządy szkół ludowych pod adresem urzędów podatkowych, tylko wtedy są wolne od opłaty pocztowej, gdy wysyłka nastąpiła na wyraźne wezwanie odnośnego urzędu podatkowego i gdy okoliczność ta jest uwidoczniona na kopercie listu przez dopisek „na wezwanie urzędowe, wolne od opłaty pocztowej“.

Poleca się przeto Zarządom szkół, aby przesyłki, o których mowa, o ile im przysługuje wolność od opłaty po myśli przytoczonego reskryptu ministeryalnego, były zaopatrzone w dopisek „na wezwanie urzędowe, wolne od opłaty pocztowej“. — Dopiski odmienne nie uzasadniają w takich przypadkach uwolnienia od opłaty pocztowej.

Z. c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 4. marca 1918.

W zastępstwie
***Okęcki.***

## Wiadomości osobiste.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 31. grudnia 1917 raczył najmiłościwiej nadać Józefowi Gancarczykowi, profesorowi seminaryum nauczycielskiego męskiego w Krakowie, pełniącemu obowiązki dyrektora publicznego seminaryum nauczycielskiego w Jędrzejowie, w dowód uznania znakomitej służby w specyalnem zatrudnieniu Krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa z dekoracyą wojenną; zastępcom nauczycieli: Stefanowi Trznadlowi w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Kętach, Maryanowi Węgrzynowiczowi w gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie i Władysławowi Wehrowi w seminaryum nauczycielskiem męskiem w Zaleszczykach, pełniącym obowiązki w publicznem seminaryum nauczycielskiem męskiem w Jędrzejowie, w dowód uznania znakomitej działalności w specyalnem zatrudnieniu złoty Krzyż zasługi na wstędze medalu waleczności.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 31. grudnia 1917 raczył najmiłościwiej nadać Zenonowi Zaklice, c. k. inspektorowi szkolnemu okręgowemu z Buczacza, pełniącemu obowiązki c. i k. inspektora szkolnego powiatowego w Zamościu, w dowód uznania znakomitej służby w specyalnem zatrudnieniu, złoty Krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 16. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej nadać Esterze Weissbrun, tymczasowej nauczycielce ludowej w Haliczu w okręgu stanisławowskim, jako uznanie znakomitej służby i mężnego zachowania się wobec nieprzyjaciela, złoty Krzyż zasługi na wstędze medalu waleczności z mieczami.

C. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 28. stycznia 1918 l. 44416/17 upoważniło c. k. Radę szkolną krajową do wyrażenia dyrektorowi szkoły wydziałowej męskiej im. Kazimierza Wielkiego w Krakowie, Salomonowi Spitzerowi, podziękowania za ofiarowanie dla szkół ludowych tysiąca egzemplarzy dziełka własnego pióra p. t „Najjaśniejszy Pan, Cesarz i Król nasz Franciszek Józef I.“

Prezydyum c. k. Namiestnictwa przyznało radcy szkolnemu Aleksandrowi Radeckiemu, kierownikowi filii gimnazyum VII. we Lwowie, za 40-letnią wierną służbę medal honorowy ustanowiony z okazyi 40-letniego jubileuszu najmiłościwszych rządów ś. p. Cesarza Franciszka Józefa I.

C. k. Rada szkolna krajowa wyraziła następującym profesorom i nauczycielom uznanie i podziękowanie za zasługi około prowadzenia kolonii wakacyjnych, założonych i utrzymywanych w roku 1917 przez Zachodnio-galicyjskie Towarzystwo ochrony dzieci i młodzieży:

1) profesorowi c. k. gimnazyum V. w Krakowie Stanisławowi Leonhardowi;
2) profesorowi c. k. gimnazyum w Mielcu, przydzielonemu do służby w c. k. III. gimnazyum w Krakowie, Józefowi Orzechowi;

3) nauczycielowi szkoły pospolitej połączonej z wydziałową im. Jana Kochanowskiego w Krakowie Franciszkowi Szczucińskiemu;

4) nauczycielowi szkoły wydziałowej im. św. Mikołaja w Krakowie Janowi Ciężobce;

5) nauczycielowi tejże szkoły wydziałowej Janowi Wojewodzie;

6) dyrektorowi szkoły wydziałowej żeńskiej im. H. Sienkiewicza w Krakowie-Podgórzu Kazimierzowi Świbie;

7) nauczycielowi kierującemu szkoły 4-klasowej w Olszynach w okręgu gorlickim Ludwikowi Gajewskiemu.

C. k. Rada szkolna krajowa wyraziła Andrzejowi Głuszkiewiczowi, nauczycielowi kierującemu 4 klasowej szkoły męskiej im. Karpińskiego w Kołomyi, Bazylemu Dzedzykowi, nauczycielowi kierującemu 2-klasowej szkoły w Czerczu w okręgu rohatyńskim i Bazylemu Barniczowi nauczycielowi kierującemu 4 klasowej szkoły w Balińcach w okręgu kołomyjskim, przy sposobności przeniesienia ich na własną prośbę w stały stan spoczynku, uznanie za wieloletnią wydatną i gorliwą pracę w zawodzie nauczycielskim.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór:

ks. Juliana Humeckiego na duchownego członka obrządku gr. kat. do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Dobromilu;

ks. Jana Uruskiego na duchownego członka obrządku gr. kat. do c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej w Krakowie.

C. k. Rada szkolna krajowa wyznaczyła:

Stanisława Krzanowskiego, stałego nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły w Limanowej, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Limanowej;

C. k. Rada szkolna krajowa nadała posady nauczycielskie w szkołach średnich: ks. Maryanowi Urbie, profesorowi gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu, w gimnazyum w Brzeżanach; ks. Józefowi Lehmannowi, profesorowi szkoły realnej w Tarnopolu, w filii gimnazyum IV. we Lwowie; ks. dr. Józefowi Rychlickiemu, zastępcy nauczyciela w gimnazyum św. Jacka w Krakowie, w gimnazyum IV. w Krakowie; ks. Janowi Wojewodzicowi, zastępcy nauczyciela w gimnazyum w Nowym Targu, w tym samym zakładzie; ks. dr. Gerardowi Szmydowi, zastępcy nauczyciela w gimnazyum IV. we Lwowie, w tym samym zakładzie; ks. dr. Władysławowi Żyle, profesorowi w gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu, w gimnazyum II. we Lwowie; ks. Zenonowi Tarnawskiemu, administratorowi parafii w Trembowli, w gimnazyum w Złoczowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich: Leona Szczyrbę i Jana Czepyhę w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie; Piotra Galasa w gimnazyum w Mielcu; ks. Ferdynanda Dobiję w gimnazyum realnem w Łańcucie; ks. Eugeniusza Woźniaka w gim-

nazyum I. w Nowym Sączu; Jana Łytwyna w gimnazyum w Sokalu; dr. Stanisława Ruziewicza w gimnazyum realnem w Łańcucie; Antoniego Skoczylasa w gimnazyum w Sokalu.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała Michała Nazara, nauczyciela 5 klasowej szkoły męskiej w Rozdole, zastępcą nauczyciela szkoły ćwiczeń w c. k. seminaryum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła zastępców nauczycieli w szkołach średnich: dr. Adama Rutkowskiego z gimnazyum w Żółkwi do gimnazyum w Brzozowie; Adolfa Bolka z gimnazyum w Sokalu do gimnazyum w Mielcu; Jana Klimczyka z filii gimnazyum św. Jacka w Krakowie do gimnazyum VI. w Krakowie-Podgórzu; Gerarda Polę z I. szkoły realnej we Lwowie do II szkoły realnej we Lwowie; Władysława Dajewskiego ze szkoły realnej w Żywcu do gimnazyum w Sanoku; Józefa Mędrzyckiego z gimnazyum w Żółkwi do szkoły realnej w Tarnobrzegu: Romana Dragana z gimnazyum V. we Lwowie do gimnazyum VIII. we Lwowie.

Konsystorz Książęco-Biskupi w Krakowie wyznaczył na egzaminatorów z nauki religii do c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół ludowych pospolitych w Krakowie na okres funkcyjny od roku szkoln. 1917/18 do końca roku szkoln. 1919/20 ks. dr. Szymona Hanuszkę, katechetę c. k. seminaryum nauczycielskiego męskiego w Krakowie i ks. dr. Władysława Vranę, katechetę c. k. seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Krakowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych:

Ludwikę Rozsayównę dyrektorką 5 klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. Ces. Franciszka Józefa I. w Tarnowie;

Maryę Kuczyńską dyrektorką 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. św. Jadwigi w Przemyślu;

Sabinę Długoszewską dyrektorką 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. św. Jadwigi w Rzeszowie;

Maryę Pazdanowską dyrektorką 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. Hofmanowej w Nowym Sączu;

Annę Wiśniowską i Zofię Chmurzankę nauczycielkami 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Jadwigi w Nowym Sączu;

Sewerynę Ziembicką nauczycielką 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. kr. Jadwigi w Sanoku;

Stanisława Krogulskiego nauczycielem 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej im. Ces. Franciszka Józefa I. w Sanoku;

Maryę Chmurską nauczycielką 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. kr. Jadwigi w Wieliczce;

Władysławę Titzową nauczycielką 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Jadwigi w Rzeszowie;

Joannę Mehalównę nauczycielką 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im ks. Ostrogskiej w Jarosławiu;

Ludwika Kniazia nauczycielem 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej im. Mickiewicza w Stanisławowie;

Aleksandra Tarasa nauczycielem kierującym 6-klasowej szkoły męskiej w Żółkwi;

Karola Kowala nauczycielem 6-klasowej szkoły męskiej w Rohatynie;

Stanisława Krzanowskiego nauczycielem kierującym 5-klasowej szkoły w Limanowej;

Justynę Majewską nauczycielką kierującą 5-klasowej szkoły żeńskiej w Bieczu

ks. Jana Jarosza nauczycielem religii rzym. kat. 5-klasowej szkoły męskiej w Kolbuszowej;

ks. Bronisława Wojtanowskiego nauczycielem religii rzym. kat. 5-klasowej szkoły w Brzozdowcach;

ks. Antoniego Foxa nauczycielem religii rzym. kat. 5-klasowej szkoły w Zatorze;

Józefa Czabanowskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły męskiej im. Słowackiego w Tarnopolu;

Maryę Jaworską nauczycielką kierującą 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Ces. Elżbiety w Rzeszowie;

Jana Hryńkowa nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Sokalu „na Zabużu";

Maryę Wielgusównę nauczycielką kierującą 4-klasowej szkoły żeńskiej w Rymanowie;

Zenona Czerneckiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Tartakowie;

Stanisława Łobodę nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Przyborowiu;

Jana Olecha nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Bukowsku;

Antoniego Schimanka nauczycielem 4-klasowej szkoły im. Szaszkiewicza we Lwowie;

Kazimierza Rudnickiego nauczycielem 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową im. Sobieskiego we Lwowie;

Stanisława Cwaklińskiego i Adama Gorzkowskiego nauczycielami 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową im. Ces. Franciszka Józefa I. w Przemyślu;

Weronikę Pokrzywkównę nauczycielką 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej połączonej ze szkołą wydziałową im. św. Scholastyki w Rzeszowie;

Kazimierę Miaskowską nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Ces. Elżbiety w Rzeszowie;

Helenę Müllerównę i Maryę Grabską nauczycielkami 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Orzeszkowej w Samborze;

Jana Paradysza i Jerzego Bugiela nauczycielami 4-klasowej szkoły męskiej im. Grzegorza w Sanoku;

Maryę Sarnecką nauczycielką 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej połączonej ze szkołą wydziałową im. kr. Jadwigi w Wieliczce;

Józefę Muchową nauczycielką 4-klasowej szkoły w Sokalu „na Zabużu";

Olgę Posacką nauczycielką 4-klasowej szkoły w Podmichalu;
Karolinę Górnicką nauczycielką 4-klasowej szkoły w Dubiecku;
Emilię Czernecką nauczycielką 4-klasowej szkoły w Tartakowie;
Annę Tepperową i Stanisławę Marszałkową nauczycielkami 4-klasowej szkoły w Przewrotnem;
Franciszka Grygusia nauczycielem 4-klasowej szkoły w Chłopach;
Władysława Rączkę nauczycielem 4-klasowej szkoły w Kamieniu;
Joannę Kozerównę i Stanisławę Damaskównę nauczycielkami 4-klasowej szkoły w Bieńczycach;
Maryę Śliwową nauczycielką 4-klasowej szkoły w Szczucinie.

Nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych: Stanisława Przybyłę w Trzebosi; Maksymiliana Koblańskiego w Sadkowicach; Antoniego Bielawskiego w Sokalu „na Babińcu"; Andrzeja Sudoła w Łuczycach; Mikołaja Tomaszka w Solcu; Edwarda Reichera w Kimirzu; Bazylego Łabęckiego w Mołodyńczu; Stanisława Markiewicza w Zawadzie.

Nauczycielkami szkół 2-klasowych: Olgę Kliszównę w Tatarach; Wandę Czajową w Odrowążu; Maryę Kołczykiewiczównę w Samborze na przedmieściu Powodowa; Irenę Neugebauerównę w Jadachach; Maryę Koblańską w Sadkowicach; Teklę Podoluchównę w Janczynie; Zuzannę Howorkównę w Solcu.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Teofila Karpińskiego w Hykach-Dębiakach; Mikołaja Daszczakowskiego w Zalesiu koropieckiem; Franciszkę Zdanównę w Wołczyszczowicach; Józefę Rubczyńską w Radwańcach; Eugenię Kossowską w Hodwiszni; Aleksandrę Hawlównę w Wołkowyi; Teresę Garanównę w Woli łużańskiej; Piotra Stadnickiego w Mycowie; Annę Kusznirównę w Radocynie; Julię Wilkównę w Lipie.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła:
Kazimierza Ornatowskiego nauczyciela 4-klasowej szkoły w Krakowcu równorzędną posadę w 4-klasowej szkole pospolitej męskiej połączonej z wydziałową w Radziechowie;
Bronisława Sokołowskiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Nowym Dworze na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Poturzycy;
Michała Zielińskiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Buczkowie na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Łąkcie górnej;
Annę Adamską stałą nauczycielkę szkół ludowych przydzieloną do 1-klasowej szkoły w Strzelcach małych na posadę nauczycielki w 4-klasowej szkole w Szczurowej:
Adolfa Kluczyńskiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Lipsku na równorzędną posadę w szkole w Piątkowej;
Władysława Grabowieckiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Brześcianach na równorzędną posadę w szkole w Wolicy polskiej;
Helenę Grabowiecką nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Wolicy poskiej na równorzędną posadę w szkole w Brześcianach;

C k. Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

ks. Walentego Szasta nauczyciela religii rzym. kat. 6-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. św. Scholastyki w Rzeszowie;

Henryka Gołębiowskiego nauczyciela 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej im. Konarskiego w Drohobyczu;

Karola Layera nauczyciela 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej w Brodach, przydzielonego do szkoły im. Brodzińskiego w Tarnowie;

ks. Władysława Bachorza nauczyciela religii rzym. kat. 5-klasowej szkoły w Szczakowej;

ks. Aleksandra Obrubańskiego nauczyciela religii rzym. kat. 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Urszuli Kochanowskiej w Krakowie;

Olgę Lewicką nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej im. św. Kingi w Stryju;

Franciszka Skrzelowskiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Szczepanowie;

Jana Rzepeckiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Nowosiółkach liskich;

Antoniego Wroniewicza nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Kobylu;

Sewerynę Mangoldową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Puźnikach;

Franciszkę Graberową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Ilkowicach;

Apolonię Sobolewską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Mokrzyskach;

Juliana Lachowskiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Popowicach;

Helenę Skwarkową nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Cisowej;

Józefa Hajeka nauczyciela 1-klasowej szkoły w Kondratowie;

Antoninę Szczurowską nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Falejówce;

Józefa Nastalskiego nauczyciela 1-klasowej szkoły w Młynach;

Zmarli:

Waleryan Derżko nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Słobódce w okręgu brzeżańskim, zmarł w 39. roku życia a w 17. roku służby;

Jan Frankowski tymczasowy nauczyciel 1-klasowej szkoły w Łopusznie w okręgu samborskim, poległ 20. sierpnia 1917 w 28. roku życia a w 7. roku służby;

Józefa Georgeon stała nauczycielka 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową im. Oleśnickiego w Krakowie, zmarła dnia 22. stycznia 1918 w 42. roku życia a w 17. roku służby;

Helena Kowalska stała nauczycielka 4-klasowej szkoły żeńskiej w Baryszu w okręgu buczackim, zmarła dnia 30. stycznia 1918 w 40. roku życia a w 18. roku służby;

Jan Maciaszek stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Luboczy przydzielony do 4-klasowej szkoły w Dojazdowie w okręgu krakowskim zamiejskim, zmarł dnia 14. lutego 1918 w 54. roku życia a w 34. roku służby;

Kazimiera Mazurowa stała nauczycielka 2-klasowej szkoły w Dublanach w okręgu samborskim, zmarła dnia 7. lutego 1918 w 35. roku życia a w 14. roku służby;

Ludwika Szewczykówna tymczasowa nauczycielka 2-klasowej szkoły w Płokach w okręgu chrzanowskim, zmarła dnia 21. stycznia 1918 w 3. roku służby;
Józef Waczków stały nauczyciel 1-klasowej szkoły w Koniuchach w okręgu brzeżańskim, zmarł dnia 4. lutego 1918 w 52. roku życia a w 31. roku służby.

## Organizacya szkół.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 13. lutego 1918 l. 3377 nadał prywatnemu gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Horodence prawo publiczności na rok szkolny 1917/18 oraz prawo odbycia egzaminu dojrzałości i wydania świadectw dojrzałości mających ważność publiczną.

## Konkursa.

L. 1220/III.

Na mocy upoważnienia c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 31. stycznia 1918 l. 1548—XII c. k. Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady rzymsko-katolickiego katechety w c. k. seminaryum nauczycielskiem męskiem w Stanisławowie.

Z posadą tą połączone są pobory i prawo do dodatków pięcioletnich, oraz korzyści służbowe w myśl ustaw z dnia 19. września 1898 Nr. 174 Dz. p. p. i z dnia 24. lutego 1907 Nr. 55 Dz. p. p.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się pełną kwalifikacyą do nauczania religii w szkołach średnich.

Podania należycie udokumentowane i zaopatrzone w tabelę stosunków służbowych, sporządzoną na przepisanym formularzu w języku niemieckim, wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do c. k. krajowej Rady szkolnej najpóźniej do 10. maja 1918.

Wniesione podania przedłożą Dyrekcye szkół średnich, względnie seminaryów nauczycielskich i c. k. Rady szkolne okręgowe najpóźniej do 20. maja 1918 po należytem wypełnieniu dołączonych tabel kwalifikacyjnych.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 25. lutego 1918.

---

L. 174.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Kosowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielek w szkołach ludowych z polskim językiem wykładowym, z poborami III. kategoryi płac:

1) Na posadę nauczycielki kierującej w 6-klasowej szkole żeńskiej w Kutach.
2) Na posadę nauczycielki w 6-klasowej szkole żeńskiej w Kutach.
3) Na posadę nauczycielki w 6-klasowej szkole żeńskiej w Kosowie.

Kandydatki winny wykazać się uzdolnieniem do nauczania języków ruskiego i niemieckiego. Kompetentki, które wykażą się egzaminem kwalifikacyjnym do szkół wydziałowych będą miały pierwszeństwo.

Podania należycie udokumentowane należy wnieść do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Kosowie w drodze służbowej najpóźniej do dnia 31. maja 1918.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Kosowie, dnia 7. lutego 1918.

---

L. 171.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Przeworsku ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczycielki 5-klasowej szkoły żeńskiej w Przeworsku z językiem wykładowym polskim z poborami III. kategoryi płac.

Kandydatki posiadające egzamin do szkół wydziałowych z grupy III. będą miały pierwszeństwo.

Podania udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Przeworsku w terminie do 31. maja 1918.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Przeworsku, dnia 4. lutego 1918.

---

L. 394.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Złoczowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich.

Z poborami II. kategoryi płac:

1. Na posadę nauczycielki w szkole 4-klasowej żeńskiej połączonej z 3-klasową wydziałową im. Mickiewicza w Złoczowie, z językiem wykładowym polskim.

2. Na jedną, ewentualnie dwie posady nauczycielek w szkole 4-klasowej żeńskiej im. Słowackiego w Złoczowie, z językiem wykładowym polskim.

Z poborami III. kategoryi płac:

3) Na posadę kierującej nauczycielki w szkole 2-klasowej mieszanej w Nowosiółkach z językiem wykładowym polskim. Posada ta zastrzeżona jest dla nauczycielek należących do „Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia".

4) Na posadę nauczycielki w szkole 1-klasowej w Zazulach (Kozaki) z językiem wykładowym polskim. Posada ta zastrzeżona jest dla nauczycielek należących do „Zgromadzenia Rodziny Maryi".

Termin wnoszenia podań w drodze służbowej do końca maja 1918.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Złoczowie, dnia 1. marca 1918.

---

# Ogłoszenia

Po myśli reskryptu Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 16. grudnia 1916 l. 31256 zwraca się uwagę Dyrekcyi gimnazyów, seminaryów nauczycielskich, szkół przemysłowych i akademii handlowych, że król. bawarska nadworna i państwowa biblioteka w Monachium stara się zebrać jak największą ilość druków, odnoszących się do toczącej się obecnie wojny światowej. Biblioteka monachijska zbiera wszelkie odezwy, ogłoszenia, rozporządzenia, pisma ulotne, pieśni, poezye, obrazy, karykatury, karty korespondencyjne i t. d. Jeżeli więc dyrekcye posiadają zbędne druki tego rodzaju, a zwłaszcza sprawozdania zakładu, zawierające szczegóły, odnoszące się do toczącej się wojny, mogą przesłać je wspomnianej bibliotece za pośrednictwem wiedeńskiej biblioteki uniwersyteckiej.

---

Wskutek reskryptu c. k. Namiestnictwa z dnia 8. lutego 1918 l. 4237/247/VII b. podaje się do wiadomości osób, chcących korzystać z ulg kąpielowych w c. k. Zakładzie zdrojowym w Krynicy, by w myśl reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z 13. lipca 1917 l. 29.261 nie wnosili podań wprost do Ministerstwa rolnictwa. lecz przedkładali je Namiestnictwu i zastosowali się do postanowień zawartych w „Ułatwieniach w pobycie w Krynicy“, które zamieszcza się w streszczeniu:

Ułatwienia w pobycie w Krynicy.

C. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z dnia 27. lutego 1903 L. 4686/256 zatwierdziło następujące wnioski c. k. Namiestnictwa co do sposobu postępowania przy przyznawaniu ulg w c. k. Zakładzie zdrojowym w Krynicy, mianowicie:

1. Kąpiele bezpłatne lub półpłatne będą odtąd wydawane tylko na sezon pierwszy, t. j. od 15. maja do 30. czerwca i na sezon trzeci, t. j. od 25. sierpnia do 10. października.
2. Wyjątków od tego prawidła zezwala jedynie c. k. Ministerstwo rolnictwa.
3. Podania o ulgi w Krynicy, zaopatrzone w świadectwo lekarskie, stwierdzające ilość i jakość potrzebnych kąpieli względnie procedur hydropatycznych, tudzież w świadectwo ubóstwa, wniesione być winny do c. k. Namiestnictwa najpóźniej do 31. maja każdego roku, po tym terminie wniesione będą bezwarunkowo odrzucone.
4. Jakiekolwiek ulgi czy to w kąpielach, czy to w mieszkaniu udzielone jednej osobie, nie można przenosić na inną osobę, a każde nadużycie w tym względzie pociąga za sobą utratę prawa uzyskania jakichkolwiek ulg w Krynicy na przyszłość.
5. Jedna osoba nie może więcej otrzymać jak 20 kąpieli mineralnych, 10 kąpieli borowinowych, lub też procedury hydropatyczne przez pięć tygodni.
6. Urzędnicy państwowi, nauczyciele i nauczycielki szkół publicznych i zakładów naukowych i słudzy państwowi otrzymają bez wnoszenia pisemnego podania, jedynie za wykazaniem się świadectwem bezpośredniego przełożonego od c. k. Zarządu zdrojowego bilety kąpielowe za połowę ceny dla siebie, żony i niezaopatrzonych dzieci, lecz tylko w pierwszym i trzecim sezonie i to urzędnicy VIII. lub wyższej klasy rangi bilety I. klasy, urzędnicy trzech niższych klas rangi bilety II. klasy dla siebie, żony i dzieci niezaopatrzonych, słudzy III. klasy.

7. Od każdego biletu kąpielowego bezpłatnego będzie pobierał c. k. Zarząd zdrojowy należytość manipulacyjną po 10 hal.

8. Bezpłatne mieszkania dla ubogich, dotychczas na ten cel przeznaczone we wszystkich trzech sezonach oraz dla członków c. i k. armii w pierwszym i trzecim sezonie pozostają nadal bez zmiany.

Zaznacza się, że Zarząd zdrojowy nie udziela w cenach kąpieli lub mieszkań żadnych wogóle ulg, nawet na podstawie świadectwa ubóstwa, jeżeli ulgi te nie są objęte powyższemi postanowieniami.

---

Egzamin na nauczycielki robót ręcznych kobiecych rozpocznie się przed c. k. Komisyą egzaminacyjną w Krośnie dnia 13. maja 1918.

**Nakładem funduszu szkolnego krajowego.**
Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12.